

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

22.10.2007

B6-0402/2007

PROJEKT REZOLUCJI

projekt w odpowiedzi na pytanie wymagające ustnej odpowiedzi
B6-0321/2007

zgodnie z art. 108 ust. 5 Regulaminu

złożyli Diamanto Manolakou, Vincenzo Aita, Ilda Figueiredo, Willy Meyer
Pleite, Marco Rizzo, Kyriacos Triantaphyllides, Dimitrios Papadimoulis

w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

w sprawie wzrostu cen artykułów spożywczych i ochrony konsumentów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wzrostu cen artykułów spożywczych i ochrony konsumentów

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich lat zaobserwowano znaczny wzrost cen podstawowych artykułów spożywczych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, co spowodowało duże niezadowolenie konsumentów żądających podjęcia natychmiastowych kroków,
- B. mając na uwadze, że wzrost cen dotyczy wszystkich artykułów spożywczych, nieprzetworzonych, przetworzonych i przemysłowych oraz że dotyka on szczególnie dochody najniższe, mając negatywny wpływ na dochody rodzin,
- C. mając na uwadze, że artykuły spożywcze zajmują ważne miejsce w budżecie domowym, przekraczając 20, a nawet 30% w najmniej rozwiniętych państwach UE, i że fakt ten wpływa negatywnie na spójność społeczną w państwach członkowskich UE,
- D. mając na uwadze, że szczególnie wysoki wzrost cen podstawowych artykułów spożywczych, takich jak chleb, mleko, ziemniaki, owoce i warzywa jest dziesięć razy większy niż wskaźnik inflacji,
- E. mając na uwadze, że wzrost cen artykułów spożywczych znacznie obniża poziom życia głównie rodzin o niskich dochodach, zwiększając jeszcze bardziej liczbę ubogich i wykluczonych społecznie,
- F. mając na uwadze wzrost cen przeznaczonych do żywienia zwierząt artykułów nieprzetworzonych, których ceny w ciągu ostatnich miesięcy prawie się podwoiły, powodując tym samym kryzys w hodowli,
- G. mając na uwadze mobilizację hodowców wielu państw UE przeciw polityce prowadzącej do zamykania małych i średnich gospodarstw i do koncentracji produkcji mięsa i mleka,
- H. mając na uwadze, że sektor artykułów spożywczych, zarówno jeśli chodzi o produkcję, jak i dystrybucję, jest nadal bardziej skoncentrowany w rękach dużych przedsiębiorstw i przez nie kontrolowany, dzięki czemu osiągają one znaczne zyski, narzucając konsumentom ceny będące wielokrotnością cen wypłacanych producentom,
- I. mając na uwadze, że pierwszymi ofiarami wzrostu cen artykułów spożywczych oraz cen surowców do ich produkcji są konsumenci, ale także drobni i średni producenci, którym nie udaje się przetrwać w obecnych warunkach rynkowych, zwiększających ryzyko porzucenia upraw i hodowli, a także wsi,
- J. mając na uwadze, że ostatni przegląd wspólnej polityki rolnej (WPR) ma na celu zmniejszenie produkcji rolnej poprzez zmniejszenie pomocy dla produkcji, co umacnia

naciski zmierzające do podnoszenia cen artykułów spożywczych oraz działania spekulacyjne,

- K. mając na uwadze, że ostatnie reformy WPR, powiązane ze stopniowym otwieraniem rynku, stopniowym osłabianiem mechanizmów regulujących rynek produktów rolnych oraz globalizacją rolnictwa zwiększają niestabilność rynków europejskich, które wymagają nowych mechanizmów zarządzania sytuacjami kryzysowymi,
- L. mając na uwadze, że dokonana w Maastricht reforma WPR miała na celu likwidację miliona siedmiuset tysięcy przedsiębiorstw oraz że to zmniejszenie liczby gospodarstw rolnych spowodowało stały wzrost cen artykułów spożywczych,
- M. mając na uwadze, że strukturalne przyczyny wzrostu cen są bezpośrednio związane z występującym w południowych państwach Europy i nowych państwach członkowskich zjawiskiem opuszczania wsi, które pogłębi się prawdopodobnie wraz z wprowadzeniem systemu dopłat jednorazowych na gospodarstwo, i że wobec tego stają się przyczynami natury społeczno-ekonomicznej,
- N. mając na uwadze, że wzrost niespożywczych zastosowań produktów rolnych, na czele których stoją biopaliwa, zastępuje produkcję rolną artykułów spożywczych i że następuje to bez przeprowadzenia skutecznej analizy wpływu tego zjawiska na samowystarczalność i niezależność żywnościową,
- O. mając na uwadze, że ograniczenie produkcji artykułów rolnych oraz hodowli stwarza warunki sprzyjające szybkiemu wzrostowi importu i działań spekulacyjnych, stawiając przedsiębiorstwa spożywcze na pozycji dominującej i zagrażając bezpośrednio niezależności żywnościowej państw członkowskich,
- P. mając na uwadze, że skutki zmian klimatycznych już zaczynają być odczuwalne poprzez np. zmniejszenie produkcji zbóż, które już zmusiło Komisję do przewidzenia odstępstwa w dziedzinie odłogowania na rok 2008, a także poprzez prognozy dotyczące spadku produkcji na rynku wina w Europie o ok. 18% z powodu konieczności wcześniejszego przeprowadzenia winobrania w wielu regionach, co sprawia, że wniosek Komisji w sprawie wykarczowania 200 000 ha winnic w ramach reformy wspólnej organizacji rynku wina jest pozbawiony sensu,
 - 1. uważa, że pierwszymi ofiarami tego wzrostu cen artykułów spożywczych są gospodarstwa domowe o niskich dochodach, które przeznaczają dużą część swojego budżetu na żywność i uważa, że trzeba podjąć bezpośrednie działania mające na celu obniżenie cen artykułów spożywczych;
 - 2. wyraża zaniepokojenie w obliczu wzrostu cen surowców przeznaczonych na pasze dla zwierząt, który dotyka bezpośrednio hodowców oraz w obliczu wzrostu cen artykułów spożywczych, którego ofiarami padają konsumenci, w szczególności ci o niskich dochodach;
 - 3. wyraża swoją solidarność z drobnymi i średnimi rolnikami i hodowcami; uważa za słuszne ich żądania obniżenia cen produktów nieprzetworzonych wchodzących w zakres ich produkcji i wzywa do podjęcia odpowiednich działań;

4. jest zdania, że ceny produktów rolnych i hodowlanych, z jakich korzystają producenci, nie odpowiadają podwyżkom cen surowców, w wyniku czego małe i średnie gospodarstwa są zagrożone zniknięciem, co będzie miało zgubne konsekwencje dla ilości produkcji, jej jakości i spowoduje koncentrację w niewielkiej grupie przedsiębiorstw;
5. nalega w szczególności na konieczność podjęcia działań prowadzących do zmniejszenia rozbieżności między cenami dla konsumentów a cenami dla producentów, ograniczając ruchy spekulacyjne i kontrolę rynku przez niewielką ilość dużych przedsiębiorstw na szczeblu europejskim lub międzynarodowym;
6. uważa, że decyzja o tymczasowym zniesieniu obowiązku odłogowania na rok gospodarczy 2008 i wniosek Komisji o zawieszenie należności celnych przywozowych mających zastosowanie do zbóż stanowią rozproszone działania, które nie odpowiadają skutecznie na potrzeby hodowców i konsumentów i nie mają długoterminowego zasięgu;
7. zauważa, że niedawny częściowy przegląd rynku w sektorze mleczarskim nie zahamował wzrostu cen dla konsumenta, podczas gdy ceny te pozostają niskie dla producentów, a także nie zmniejszył pomocy, wzbudzając oburzenie hodowców i konsumentów, którzy padają również ofiarami porozumień handlowych zawartych między dużymi przedsiębiorstwami sektora mleczarskiego;
8. stwierdza, że niedawne środki przyjęte w odniesieniu do rynku w sektorze produkcji ziemniaków oraz owoców i warzyw, a także zmniejszenie pomocy dla produkcji mają już bardzo negatywne skutki dla cen tych produktów i prowadzą do podwyżek;
9. nalega na fakt, że głównym elementem działalności rolnej jest produkcja spożywcza; stwierdza, że wykorzystanie produktów rolnych do celów innych niż spożywcze, mianowicie do produkcji biopaliw, właściwie nie przyczynia się do rozszerzania działalności rolnej i może nie dostarczyć zadowalających rozwiązań dla problemu opuszczania wsi; stwierdza, że może ono zastąpić produkcję artykułów spożywczych i wyrzucić tym samym negatywny wpływ na ilość tych artykułów oraz niezależność żywnościową;
10. podkreśla, że zbieranie pozostałości biomasy będzie musiało zostać poddane regulacji, tak aby nie przyczyniało się do przyspieszania pustynnienia poprzez zmniejszanie ilości substancji organicznych i ubożenie gleby;
11. zwraca się usilnie do Komisji o ponowne przeanalizowanie celów WPR w kontekście zwiększenia produkcji artykułów spożywczych, wsparcia dla drobnych i średnich gospodarstw rolnych i hodowlanych, obniżania cen dla konsumentów, przy jednoczesnym wzmocnieniu mechanizmów interwencyjnych i zagwarantowaniu odpowiednich cen interwencyjnych;
12. zauważa, że radykalne zmniejszenie środków na wzrost rolny przeszkadza w opracowywaniu planów działania i wzywa do nadania priorytetu krajowym lub regionalnym projektom rozwoju obszarów wiejskich, które mają na celu walkę z erozją, prace hydrauliczne, działania rolne i środowiskowe w zakresie oszczędności wody, a także, bardziej ogólnie, poprawę warunków utrzymania zdolności produkcyjnych małych i średnich gospodarstw rolnych i hodowlanych;

13. wzywa Komisję do nie ustępowania pod naciskami dużych przedsiębiorstw kontrolujących produkcję i dystrybucję artykułów spożywczych, ani pod naciskami Stanów Zjednoczonych i innych krajów w ramach Światowej Organizacji Handlu, a także do wspierania interesów rolników, hodowców i konsumentów z państw członkowskich Unii Europejskiej i krajów najmniej rozwiniętych;
14. wzywa Komisję do przeanalizowania i zaproponowania działań w perspektywie krótko- i długoterminowej, które ulżą małym i średnim gospodarstwom dzięki uwzględnieniu faktu, że obecna sytuacja tych gospodarstw stawia pod znakiem zapytania ich opłacalność i sprzyja ich opuszczaniu, w szczególności kiedy znajdują się one w regionach o trudnej sytuacji strukturalnej, z zagrożeniami społecznymi, środowiskowymi i ekonomicznymi;
15. wzywa Komisję do rozważenia również działań mających na celu znalezienie przeciwwagi dla innych czynników, które w negatywny sposób wpływają na ceny artykułów spożywczych, takich jak wzrost cen ropy, koszty zarządzania gospodarczego i kredytów, itp.;
16. zwraca się do państw członkowskich o podjęcie koniecznych działań utrudniających działalność spekulacyjną i kontrolę rynków artykułów spożywczych, a także tworzenie karteli przemysłu rolnospożywczego, eksploatujących brak odpowiednich infrastruktur, organizacji producentów i konsumentów oraz mechanizmów kontroli, a których jedynym celem jest zwiększanie zysków poprzez zaniżanie cen dla producentów i narzucanie wysokich cen konsumentom;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.